

Sygn. akt III RC 118/15

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 26 lipca 2016 r.

Sąd Rejonowy w Lidzbarku Warmińskim - Wydział III Rodzinny i Nieletnich

w składzie następującym : Przewodniczący : SSR Robert Kłosowski

Protokolant : stażysta Monika Gobis

po rozpoznaniu w dniu 26 lipca 2016 roku w Lidzbarku Warmińskim

na rozprawie sprawy z powództwa małoletnich L. G., M. G. (1) i P. G. (1) reprezentowanych przez przedstawicielkę ustawową A. K.

przeciwko L. G. (1)

o podwyższenie alimentów na mał. L., M. i P. G. (1)

orzeka

I. podwyższa z dniem 26 sierpnia 2015 roku alimenty zasądzone od pozwanego L. G. (1) na rzecz małoletnich L. G., M. G. (1) i P. G. (1), których wysokość po raz ostatni została ustalona mocą ugody zawartej w dniu 29 grudnia 2009 roku przed Sądem Rejonowym w Lidzbarku Warmińskim w sprawie III RC 174/09 w kwocie po 200 zł miesięcznie do kwoty po 300 (trzysta) złotych miesięcznie, płatnych do 10 dnia każdego miesiąca z góry z ustawowymi odsetkami za opóźnienie określonymi w art. 481 § 2 kc na wypadek opóźnienia w płatności każdej z rat, do rąk ustawowego przedstawiciela małoletnich - A. K.,

II. w pozostałym zakresie powództwo oddala,

III. koszty procesu pomiędzy stronami wzajemnie znosi,

IV. odstępuje od obciążania pozwanego opłatami sądowymi na rzecz Skarbu Państwa;

V. wyrokowi w punkcie I nadaje rygor natychmiastowej wykonalności.

/SSR Robert Kłosowski/

Sygn. akt III RC 118/15

UZASADNIENIE

A. K. przedstawicielka ustawowa małoletnich powódek L. G., M. G. (2) i P. G. (2) wniosła przeciwko pozwanemu L. G. (2) pozew o podwyższenie alimentów ustalonych ugodą zawartą z dnia 29 grudnia 2009 r. zawartą przed Sądem Rejonowym w Lidzbarku Warmińskim w sprawie III RC 174/09 z kwoty po 200 złotych miesięcznie do kwoty po 500 złotych miesięcznie na rzecz każdej z małoletnich powódek.

W uzasadnieniu wskazała, iż od 6 lat powódki nie wnosiły o podwyższenie alimentów. W tym czasie potrzeby małoletnich znacząco wzrosły. Obecnie najstarsza córka L. ukończyła I klasę szkoły podstawowej. Młodsze bliźniaczki M. i P. od września 2015 rozpoczynają naukę w I klasie. Dzieci urosły, mają większe potrzeby, a co za tym idzie większe wydatki. Jak dalej wskazała matka małoletnich powódek do tej pory próbowała sobie radzić ze wzrastającymi potrzebami córek samodzielnie pracując na $\frac{3}{4}$ etatu. Praca jednak skończyła się z dniem 30 czerwca 2015 r. i od tego

czasu matka małoletnich powódek pozostaje bez pracy. Nie posiada również zasiłku dla osoby bezrobotnej. Rodzina utrzymuje się z alimentów w wysokości 600 złotych oraz 398 złotych zasiłku rodzinnego. Pozwany poza alimentami nie partycypuje w kosztach utrzymania małoletnich powódek, ograniczył z nimi kontakt do dwóch spotkań w roku po 2 dni.

Pozwany L. G. (2) w odpowiedzi na pozew wniósł o oddalenia powództwa w całości.

W uzasadnieniu pozwany wskazał, iż jego obecna sytuacja nie uzasadnia podwyższenia alimentów. Dochody pozwanego wynoszą ok. 653 euro miesięcznie, zaś pozwany co miesiąc ponosi duże wydatki związane z spłatą kredytu – 117 euro, alimenty ok. 150 euro, utrzymanie domu 90 euro, opłata za abonament telewizyjny 55 euro, bilet autobusowy 20 euro, wyżywienie 120 euro i ubezpieczenie 20 euro. Łącznie koszty miesięcznego utrzymania pozwanego wraz z alimentami wynoszą ok. 572 euro, zatem do dyspozycji pozwanemu pozostaje miesięcznie kwota jedynie 81 euro. L. G. (2) zanegował również twierdzenia matki małoletnich powódek, jakoby nie był zainteresowany córkami. Podkreślił jednak, iż z uwagi na odległość nie jest w stanie odwiedzać córek tak często jakby chciał.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

L. G. (1) i A. K. nie zawierali związku małżeńskiego. Posiadają trójkę dzieci : L. G. ur. (...) w O. oraz bliźniaczki M. i P. G. (2) ur. (...) w L..

/bezsporne/

W dniu 29 grudnia 2009 r. przed Sądem Rejonowym w Lidzbarku Warmińskim w sprawie III RC 174/09 strony zawarły ugodę na podstawie której pozwany L. G. (2) zobowiązał się do łożenia tytułem alimentów na małoletnie L., M. i P. G. (2) kwoty po 200 złotych miesięcznie na rzecz każdej z małoletnich. Wobec zawarcia ugody postanowieniem z dnia 29 grudnia 2009 r. Sąd Rejonowy w Lidzbarku Warmińskim umorzył postępowanie. Postanowienie o umorzeniu postępowania uprawomocniło się w dniu 6 stycznia 2010 r.

/dowód : akt sprawy III RC 174/09/

W czasie zawierania ugody przez sądem małoletnia L. miała 1 rok i 8 miesięcy. Dziecko było zdrowe i pozostawało pod opieką matki przebywającej wówczas na zasiłku macierzyńskim. Małoletnie M. i P. G. (2) w czasie zawierania ugody miały po 3 miesiące i również były zdrowe pozostając pod opieką matki.

Matka małoletnich powódek A. K. w grudniu 2009 r. zamieszkiwała wspólnie z dziećmi. Przebywała na urlopie macierzyńskim i utrzymywała się z zasiłku macierzyńskiego wynoszącego kwotę ok. 1000 złotych miesięcznie. Opłaty za mieszkanie wynosiły kwotę ok. 400 złotych miesięcznie. Pozwany L. G. (2) w czasie kiedy strony po raz ostatni ustalały wysokość należnych alimentów przyjeżdżał okresowo do matki małoletnich i pomagał jej w wychowaniu córek.

Pozwany L. G. (2) w grudniu 2009 r. przebywał na terenie R. (...) i pracował w firmie (...) uzyskując wynagrodzenie w wysokości ok. 400 euro. Pozwany wspólnie ze swoim bratem mieszkał w mieszkaniu stanowiącym własność brata. Z tego tytułu przekazywał mu kwotę ok. 100 euro miesięcznie. Pozwany nie posiadał wówczas żadnych oszczędności ani zobowiązań finansowych. Poza małoletnimi powódkami nie posiadał innych osób na utrzymaniu.

/dowód przesłuchanie stron : A. K. k. 27-28, L. G. (2) (uwierzytelnione tłumaczenie) k. 104 /

Małoletnia L. G. (3) ma w obecnie 8 lat i zdała do III klasy szkoły podstawowej. We wcześniejszym okresie małoletnia chodziła na zajęcia taneczne, których koszt wynosił 50 złotych miesięcznie oraz na kółko teatralne, którego koszt wynosił 20 zł miesięcznie. Z uwagi na pogarszającą się sytuację finansową matka małoletniej zmuszona była z początkiem roku szkolnego 2015-2016 zrezygnować z tych zajęć. Z tych samych powodów małoletnia zrezygnowała z dodatkowych zajęć z języka angielskiego. U małoletniej wykryto alergię, małoletnia nie uczęszcza na wizyty lekarskie do lekarza specjalisty z braku środków na koszty dojazdu i leki. Małoletnia wspólnie z matką chodzi do lekarza

pierwszego kontaktu i wykupuje zapisane przez niego leki. Podręczniki szkolne dla dziecka matka małoletniej otrzymała bezpłatnie ze szkoły. Zakup ćwiczeń nie był refundowany. Łącznie koszt zakupu ćwiczeń oraz zeszytów i innych przyborów szkolnych wyniósł ok. 200 złotych. Opłata za komitet rodzicielski na cały rok wynosi 50 zł., ubezpieczenie 40 zł., fundusz klasowy 5 zł miesięcznie.

Małoletnie M. i P. G. (2) mają obecnie po 7 lat i ukończyły właśnie naukę w I klasie szkoły podstawowej. Dziewczynki są również alergikami, we wcześniejszym okresie matka małoletnich jeździła z nimi do alergologa i pulmonologa na wizyty. Małoletnie nie chodzą na żadne dodatkowe zajęcia, z uwagi na brak środków. Wcześniej podobnie jak ich starsza siostra chodziły na zajęcia taneczne. Podręczniki do nauki w klasie I dzieci otrzymały bezpłatnie. Koszt zakupu ćwiczeń oraz zeszytów i przyborów szkolnych dla małoletnich wyniósł łącznie kwotę ok. 400 złotych.

Powódki nadal zamieszkują wraz z matką w O.. Matka małoletnich ma obecnie 48 lat. Jest zdrowa, nie pozostaje z nikim w stałym związku. Od dnia 1 stycznia 2016 r. A. K. ponownie pracuje osiągając dochód miesięczny w wysokości 1033,52 złotych netto. Na małoletnich powódka otrzymuje zasiłek rodzinny w kwocie po 118 złotych miesięcznie oraz dodatek z tytułu wychowywania dziecka w rodzinie wielodzietnej w kwocie 90 złotych miesięcznie. Z dniem 1 maja 2016 r. matka małoletnich otrzymała również świadczenia z ustawy z dnia 11 lutego 2016 roku o pomocy państwa w wychowywaniu dzieci (Dz. U. z 2016 poz. 195) w kwocie po 500 złotych na dziecko. Innych dochodów nie posiada, nie ma żadnego majątku, nieruchomości, oszczędności. Nie posiada też żadnych zobowiązań finansowych. Obecnie na koszt utrzymania mieszkania składa się kwota 637 zł, z tytułu czynszu i opłaty. Opłata za energię elektryczną płatna jest dodatkowo i wynosi kwotę ok. 270 złotych raz na dwa miesiące.

Pozwany L. G. (2) ma 38 lat, jest zdrowy. Pracuje w firmie (...) i uzyskuje wynagrodzenie w wysokości ok. 600-650 euro netto miesięcznie. Pozwany nie pozostaje z nikim w związku, poza małoletnimi powódkami nie ma nikogo na utrzymaniu. Mieszka w mieszkaniu udostępnionym mu przez pracodawcę wspólnie z innymi pracownikami. Z tego tytułu miesięcznie ponosi opłatę w wysokości ok. 90 euro miesięcznie. Po zawarciu ugody pozwany sukcesywnie wywiązuje się z zasądzonych alimentów, przekazując na rzecz małoletnich w początkowym okresie niekiedy i większe sumy. np. 180-400 euro miesięcznie. Pozwany okazjonalnie np. na urodziny przesyła małoletnim córkom prezenty. Obecnie co miesiąc pozwany przekazuje na rzecz małoletnich tytułem alimentów kwotę ok. 150 euro. L. G. (2) nie posiada żadnych oszczędności. W 2014 r. pozwany zawarł umowę kredytu przeznaczonego na remont odziedziczonego po rodzicach w 2009 r. mieszkania. Miesięczna rata kredytu wynosi kwotę ok. 90 euro miesięcznie. Pozwany przyjeżdża raz, dwa razy do roku do Polski z zamiarem spotkania się z dziećmi. Raz w roku zaprasza córki wraz z matką na wakacje do Słowacji na okres ok. 3 tygodni. Małoletni i ich matka przebywają wówczas na koszt pozwanego i jego rodziny.

/dowód : zaświadczenie MGOPS k. 25, zaświadczenie o zarobkach k. 26, przesłuchanie stron k. 27v-28 oraz k. 48 (103-104 tłumaczenie)/

Sąd zważył, co następuje:

Powództwo o podwyższenie alimentów zasługiwało na uwzględnienie w części.

W pierwszej kolejności podnieść należy, iż Sąd orzekając w niniejszej sprawie ustalił stan faktyczny na dokumentach przedłożonych przez strony, które nie były kwestionowane w toku całego postępowania, zaś sporządzone zostały w przepisanej przez prawo formie i opatrzone zostały stosownymi podpisami oraz na dowodzie z przesłuchania stron. Zeznania stron w zasadniczych kwestiach były bezsporne. Przedmiotem sporu stron była natomiast kwestia ustalenia, czy w opisanym stanie faktycznym istnieją przesłanki do podwyższenia alimentów na rzecz powódek.

Zauważyć należy, iż obowiązek dostarczania środków utrzymania i wychowania dziecka, które nie jest się w stanie utrzymać samodzielnie, zgodnie z art. 133 kodeksu rodzinnego i opiekuńczego (krio) obciąża rodziców tego dziecka. Rodzice dziecka są więc obowiązani wspólnie do przyczyniania się do zaspokajania potrzeb dziecka, przy czym obowiązek ten ciąży również na tym z rodziców z którym dziecko na co dzień przebywa.

Natomiast zgodnie z art. 135 § 1 krio zakres świadczeń alimentacyjnych zależy z jednej strony od usprawiedliwionych potrzeb uprawnionego oraz z drugiej strony od finansowych i majątkowych możliwości zobowiązanego. Brzmienie art. 135 § 1 krio wskazuje więc, iż zakres świadczeń alimentacyjnych jeżeli chodzi o stronę pozwaną wyznaczany jest nie wysokością faktycznie uzyskiwanych dochodów, ale możliwościami zarobkowymi. Te z kolei wyznaczone są poprzez posiadane przez osobę zobowiązaną kwalifikację, wiek, stan zdrowia etc. Poprzez usprawiedliwione potrzeby małoletnich należy rozumieć z kolei takie potrzeby, których zaspokojenie jest niezbędne dla zapewnienia prawidłowego, odpowiedniego do wieku i posiadanych uzdolnień rozwoju fizycznego, psychicznego i emocjonalnego małoletnich. Dodać również należy, iż wykonanie obowiązku alimentacyjnego względem dziecka może polegać także na osobistych staraniach o jego utrzymanie lub wychowanie. Realizowanie obowiązku alimentacyjnego w formie osobistych starań o utrzymanie i wychowanie dziecka jest w ocenie Sądu szczególnie istotne w przypadku dzieci małych, które rozpoczynają lub też nie rozpoczęły jeszcze nauki szkolnej. Dzieci w tym wieku wymagają bowiem zdecydowanie więcej starań, troski, opieki i nadzoru niż dzieci starsze, które są w większym stopniu bądź też całkowicie samodzielne. Dodać również należy, iż zgodnie z art. 135 § 3 krio świadczenia m.in. z pomocy społecznej nie wpływają na zakres obowiązku alimentacyjnego.

Z kolei zgodnie z art. 138 krio można żądać zmiany wysokości zasądzonych alimentów w przypadku zmiany stosunków między stronami. Zatem podstawą powództwa określonego w art. 138 kro może być tylko taka zmiana stosunków, która nastąpiła nie wcześniej niż po wydaniu prawomocnego wyroku zasądzającego alimenty i jest na tyle istotna, że wpływa na wysokość zasądzonych alimentów.

Przez zmianę stosunków rozumieć należy zmianę sytuacji osobistej, rodzinnej, majątkowej każdej ze stron. Do zmiany sytuacji majątkowej dochodzi w szczególności w przypadku zmiany dochodów stron, przesunięć w ich majątku; zwiększenia się bądź zmniejszenia koniecznych wydatków i kosztów utrzymania; uzyskania nowych możliwości zarobkowania bądź też w przypadku utraty dotychczasowych. Zmiana sytuacji osobistej i rodzinnej będzie miała miejsce w szczególności w przypadku zmiany stanu zdrowia stron wpływającego na ich możliwości zarobkowe oraz wydatki, jak również w przypadku zwiększenia się bądź zmniejszenia liczby osób pozostających na ich utrzymaniu. Sąd bada przy tym zawsze, czy przedstawione powyżej procesy zaszły po stronie zarówno zobowiązanego jak i uprawnionego.

Dokonując analizy zgromadzonego w niniejszej sprawie materiału dowodowego z uwzględnieniem powyższych wskazań zauważyć należy, iż w ocenie Sądu niewątpliwie doszło do zmiany sytuacji osobistej i majątkowej każdej ze stron niniejszego postępowania.

Pierwszoplanową i decydującą zmianą jaka nastąpiła od czasu ostatniego orzeczenia określającego wysokość zobowiązania alimentacyjnego było, w ocenie Sądu, zdecydowane zwiększenie się usprawiedliwionych potrzeb małoletnich powódek. Od czasu ugody ustalającej wysokość alimentów na rzecz małoletnich minęło bowiem ponad 6 lat. W przypadku małoletnich, które w 2009 r. miały zaledwie rok i 8 miesięcy L. oraz po 3 miesiące (P. i M.), jest to bardzo długi okres, w którym ich potrzeby z uwagi na okresy dynamicznego wzrostu i rozwoju uległy zwiększeniu we wszystkich aspektach. Obecnie małoletni wymagają nie tylko zwiększonych wydatków w zakresie ich wyżywienia, środków czystości, kosmetyków, odzieży, obuwia, etc, ale również nowych i koniecznych na tym etapie ich rozwoju wydatków związanych z edukacją i wychowaniem małoletnich, rozwijaniem posiadanych uzdolnień i zainteresowań. Dodatkowo pojawiły się nowe wydatki związane z potrzebą leczenia małoletnich. Opisane wydatki dotyczą potrzeb nowych, które nie pojawiły się wcześniej. Wydatki te związane z edukacją czy też rozwojem posiadanych uzdolnień małoletnich są, zdaniem Sądu konieczne i wynikają nie tylko z istniejącego obowiązku szkolnego, ale przede wszystkim z obowiązku rodziców dążenia wszechstronnego rozwoju ich dzieci.

Zdaniem Sądu możliwości zarobkowe i sytuacja materialna matki małoletnich powódek w okresie od grudnia 2009 r. uległa umiarkowanej poprawie. A. K. we wskazanym okresie nie pracowała uzyskując zasiłek macierzyński w wysokości ok. 1000 złotych. Obecnie pracuje uzyskując zbliżone wynagrodzenie ok. 1033 złotych netto. Nadto matka małoletnich powodów uzyskuje zasiłek rodziny i świadczenia wynikające z ustawy z dnia 11 lutego 2016 roku o pomocy państwa w wychowywaniu dzieci (Dz. U. z 2016 poz. 195) tzw. 500+. Z drugiej jednak strony zwiększeniu uległy

wydatki związane z utrzymaniem zajmowanego mieszkania (obecnie 640 złotych – w 2009 r., ok. 400 złotych). Matka małoletnich powódek obecnie za wyjątkiem krótkiego okresu wakacji i pojedynczych kilkudniowych odwiedzin właściwie samodzielnie sprawuje bieżącą opiekę nad dziećmi w zakresie ich utrzymania i wychowania wnosząc w tym zakresie osobiste starania.

Zdaniem Sądu wydatnemu zwiększeniu uległy możliwości zarobkowe i majątkowe pozwanego L. G. (2). Jego wynagrodzenie uległo zwiększeniu z kwoty ok. 400 euro do kwoty ponad 600 euro miesięcznie (jak deklaruje w odpowiedzi na pozew 653 euro) . Jest to więc wzrost o ok. 50 % (z 400 euro na 600 euro). Zmniejszyły się również stałe wydatki związane z pokryciem kosztów mieszkania z kwoty 100 euro miesięcznie do kwoty 90 euro miesięczne. Wzrostowi wynagrodzenia pozwanego towarzyszyły również pozytywne dla niego zmiany w zakresie zmiany wartości walut. Pozwany uzyskiwał i uzyskuje wynagrodzenie w euro, alimenty płaci zaś w złotych. Należy zauważyć, iż ustalone w drodze ugody alimenty w łącznej kwocie 600 złotych, tj. ok. 145,88 euro (wg. kursu NBP z 29.12.2009 r. - 1 euro 4,1129 pln) stanowiły więc wówczas ok. 36,47 % jego dochodów. Obecnie zaś jak sam powód zadeklarował w pozwie (co znalazło potwierdzenie w zgromadzonym materiale dowodowym) jego miesięczny dochód wynosi ok. 653 euro. Kwota płaconych na rzecz pozwanych alimentów stanowi obecnie ok. 139,15 euro (wg. kursu NBP z 26.07.2016 r., tj. z daty wyroku - 1 euro 4,3119 pln), a więc mniej niż w 2009 r., przy czym obecnie jest to jedynie ok. 21,30 % dochodów pozwanego. Proporcjonalnie ciężar alimentacji na rzecz małoletnich powodów uległ więc w przypadku pozwanego zmniejszeniu aż o ok. 15 %. Podkreślić należy, iż Sąd dostrzegł podnoszoną przez pozwanego L. G. (2) okoliczność, iż obecnie spłaca on kredyt zaciągnięty w 2014 r. Nie ulega wątpliwości, iż kredyt na jakie powołuje się pozwany został zaciągnięty po urodzeniu córek i po ustaleniu w drodze ugody wysokości alimentów. L. G. (2) miał więc wtedy pełną świadomość istnienia obowiązku alimentacyjnego względem powódek. W ocenie Sądu pozwany będąc osobą, na której ciąży obowiązek alimentacyjny winien przy zaciąganiu kolejnych zobowiązań finansowych planować ich wysokość stosownie do posiadanych możliwości, ale również z uwzględnieniem istniejącego obowiązku alimentacyjnego. Nadto stwierdzić również należy, iż zaciągnięcie kredytu powoduje uzyskanie określonej kwoty pieniężnej, a więc przysporzenia majątkowego. Powód w następstwie zaciągnięcia kredytu otrzymał określone kwoty pieniężne, które zwiększyły jego majątek, a obecnie jedynie zwraca w określonym okresie uzyskane wcześniej kwoty nie wyzbywając się posiadanego majątku. Stąd też w ocenie Sądu fakt zaciągnięcia kredytów nie wpływa negatywnie na zakres możliwości zarobkowych i majątkowych pozwanego. Odmienna interpretacja, zdaniem Sądu, nie dałaby się pogodzić z zasadami współżycia społecznego. Prowadziłaby bowiem do założenia, iż osoba zobowiązana do płacenia alimentów mogłaby bez większego trudu i z wydatną korzyścią dla siebie poprzez zaciągnięcie kredytu znacząco polepszyć swój status materialny i przy tej okazji w zależności od wysokości zaciągniętego kredytu zmniejszyć, bądź nawet uchylić ciężący na niej obowiązek.

W rezultacie uwzględniając wszystkie wskazane powyżej okoliczności Sąd uznał, iż obecnie od czasu ostatniego orzeczenia określającego wysokość alimentów należnych od L. G. (2) na rzecz małoletnich L., M. i P. G. (2) zaszła wzajemna zmiana stosunków, która uzasadnia ponowne określenie wysokości należnych alimentów z kwoty po 200 złotych miesięcznie (łącznie 600) do kwoty po 300 złotych miesięcznie (łącznie 900).

Podjmując decyzję w tym zakresie Sąd miał na uwadze szereg omówionych powyżej okoliczności. Niewątpliwie pierwszoplanową i najważniejszą zmianą jaka zaszła w tym czasie był znaczący wzrost usprawiedliwionych potrzeb małoletnich na co Sąd wskazał powyżej. Równocześnie nastąpiła wydatna poprawa w sytuacji pozwanego. Poprawę sytuacji A. K. wiązać należy głównie z otrzymanym świadczeniem 500+. Podkreślić jednak należy, iż tego rodzaju wsparcie nie może zwalniać pozwanego (czy też szerzej rodziców małoletnich) z obowiązku opieki i ponoszenia kosztów utrzymania swoich dzieci. Jeszcze raz podkreślić należy, iż zgodnie z treścią art. 133 § 1 krio to na rodzicach w pierwszej kolejności spoczywa obowiązek wychowania i utrzymania małoletnich dzieci. Kwota ustalonych alimentów pozostaje również zdaniem Sądu w zakresie majątkowych i zarobkowych możliwości pozwanego, co więcej na skutek wzrostu jego wynagrodzenia oraz omówionych powyżej czynników ekonomicznych, koszt ponoszenia alimentacji dla pozwanego będzie realnie mniejszy niż w 2009 r. Uwzględniając bowiem aktualny (26.07.2016 r.) kurs euro przytoczony powyżej łączna kwota alimentów na rzecz małoletnich stanowi obecnie ok. 208,72 euro miesięcznie,

co stanowi ok. 32 % aktualnego wynagrodzenia pozwanego. W 2009 r. zasądzone alimenty stanowiły ok. 36 % wynagrodzenia pozwanego L. G. (2).

Uwzględniając powyższe okoliczności Sąd orzekł jak w pkt I wyroku.

W pozostałym zakresie Sąd oddalił powództwo (pkt II wyroku).

O kosztach procesu Sąd orzekł na podstawie art. 100 kpc.

O kosztach sądowych, od których zwolniony z mocy ustawy był małoletni powód, Sąd orzekł na podstawie art. 113 ust. 1 ustawy z dnia 28.07.2005 r. o kosztach sądowych w sprawach cywilnych (tekst jednolity: Dz. U. 2010 r. Nr 90 poz. 594 z późn. zm.) w zw. z art. 102 kpc.

O rygorze natychmiastowej wykonalności orzeczono na podstawie art. 333 § 1 pkt 1 kpc.

/SSR Robert Kłosowski/